

บทที่ 4

ทฤษฎี แนวคิด และการศึกษาเกี่ยวกับความหมาย

Kempson (1977) ได้พยายามอธิบายและให้ทฤษฎีในการศึกษาอรรถศาสตร์ โดยอธิบายหลัก 3 ประการที่เป็นทฤษฎีของความหมายดังนี้

1. Semantic theory จะแสดงให้เห็นธรรมชาติของความหมายของคำ วลี และประโยค และอธิบายให้เห็นธรรมชาติของความสัมพันธ์และความเกี่ยวข้องระหว่างคำ วลี และประโยคเหล่านั้น

2. Semantic theory จะสามารถบอกหรือทำนายความหมายกำกวมของคำ วลี และประโยคต่างๆ ได้

3. semantic theory จะสามารถอธิบายคุณสมบัติ และอธิบายความสัมพันธ์ทางด้านความหมายของคำ วลี และประโยคได้อย่างเป็นระบบ

และอาจพูดได้อีกนัยหนึ่งว่า Semantic theory จะแสดงความสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำในภาษา (linguistic expressions) กับสิ่งที่เรียกว่า things in the world ได้

“ความหมาย” คืออะไร

การตอบคำถามว่า “ความหมาย” คืออะไร จะเป็นคำถามที่กว้างและตอบได้ยาก คำตอบของคำถามว่า ความหมายคืออะไรนั้น นักภาษา นักจิตวิทยา และนักปรัชญาจะให้คำตอบที่แตกต่างกันไป

ความหมายตามแนวปรัชญา (Philosophical Theories of Meaning)

นักปรัชญาได้แสดงความคิดในการให้ความหมายของ “Meaning” ได้มากมาย ซึ่งแต่ละท่านต่างก็พยายามให้ความหมายที่แท้จริงที่เกี่ยวข้องกับผู้พูด และเกี่ยวข้องกับโลกทั้งโลก เช่น การให้ ความหมายของคำ bachelor (ผู้ชายที่ยังเป็นโสด, ยังไม่ได้แต่งงาน) สิ่งที่จะต้องวิเคราะห์ก็คือคำ bachelor มีองค์ประกอบอย่างไร (มีตัวสะกดรูปสระพยัญชนะ) และมีความหมายของ unmarried man (ผู้ชายที่ยังไม่ได้แต่งงาน) มีความหมายที่แท้จริงอย่างไร bachelor มีความเกี่ยวข้องกับความหมายอย่างไร และภาษาอื่น ๆ นอกเหนือไปจากภาษาอังกฤษมีการใช้คำ

อย่างไร เพื่อให้ความหมาย unmarried man ด้วยกัน หรือผู้ฟังสามารถตั้งสมมุติฐานได้ว่าผู้พูดที่พูดคำนั้นๆ ออกมา จะมีความหมายอย่างไร เมื่อเขาเห็น “ผู้ชายโสด” หรือ เขาอาจมีความคิดของผู้ชายที่ยังไม่ได้แต่งงานอยู่ในขณะทีกล่าวคำนั้นๆ ออกมา

ทฤษฎีตามแนวปรัชญาในการศึกษา “ความหมาย” มี 3 ทฤษฎีหลัก คือ

ก. ทฤษฎีอ้างอิง (Referential Theory of Meaning)

ข. ทฤษฎีความคิด (Ideational Theory of Meaning)

ค. ทฤษฎีพฤติกรรม (Behavioral Theory of Meaning)

ทฤษฎีทั้ง 3 ทฤษฎีจะมีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาความหมาย ที่ผู้พูดใช้คำสำนวนและประโยคในการพูด และกับโลกที่ผู้พูดเกี่ยวข้อง

ก. ทฤษฎีอ้างอิง

Frege, 1892 ได้อธิบายทฤษฎีอ้างอิงซึ่งเป็นความคิดที่เกิดขึ้นในการอ้างอิงสิ่งต่างๆ ไป เช่น พูดถึง แมว หนู รัก โกรธ แมว หนู เป็นการอ้างถึงสัตว์ 2 ชนิด รัก โกรธ อ้างถึงอารมณ์ 2 แบบ หรือการพูดวลี The morning star และ The evening star เป็นการพูดอ้างถึงดาวดวงเดียวกัน (ดาวศุกร์ หรือ ดาวประกายพสุทธ์) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Planet Venus แต่ถ้าจะวิเคราะห์ว่าวลี The morning star กับ The evening star จะมีความหมาย เหมือนกันหรือไม่ คำตอบคือไม่เหมือนกัน หรือต่างกัน เพราะถ้าเราตอบว่าวลีทั้ง 2 มีความหมายเหมือนกัน เราจะเขียนประโยคได้ว่า The morning star is the morning star. ซึ่งเป็นการเขียนบอกข้อความที่ไม่ถูกต้อง (uninformative) ในขณะที่ถ้าเราเขียนว่า The morning star is the evening star. จะเป็นข้อความที่ถูกต้อง ซึ่งให้เห็นความจริงและสิ่งที่เกิดขึ้นในจักรวาล จึงสรุปได้ว่าทั้ง 2 ประโยคอ้างถึงสิ่งเดียวกันเหมือนกัน (same referent) แต่มีความหมายต่างกัน จึงพูดได้ว่าความหมายที่อ้างถึงหรือความหมายตาม reference นั้นยังไม่ใช้การบอกความหมายที่แท้จริง เพราะสิ่งเดียวกัน แต่อาจเรียกได้หลายอย่าง แล้วแต่ความสัมพันธ์ต่างๆ กันไปเช่น การเรียก คุณชวน หลีกภัย กับ อดีตนายกรัฐมนตรียของประเทศไทย เป็นการอ้างถึงบุคคลเดียวกัน แต่มีความหมายต่างกัน (same referents, different meaning) อีกตัวอย่างหนึ่งที่ได้เห็นได้ชัดในการใช้คำคุณศัพท์ประเภทชี้เฉพาะ

this, that เช่นพูดว่า this book จะมีความหมายตามทฤษฎีอ้างอิงว่าเป็นหนังสือเล่มนี้ ไม่ใช่เล่มนั้น หรือเล่มอื่นๆ แต่คำว่า this book ก็มีความหมายถึง หนังสือเล่มนี้ ในสถานการณ์นี้เท่านั้น จะไปมีความหมายว่าเหมือนกับ this book ในสถานการณ์อื่นๆ ไม่ได้

ในบางครั้ง การวิเคราะห์ความหมายที่แท้จริงของคำต่างๆ จะสามารถรู้ความหมายอย่างถ่องแท้ได้โดยดูที่ referent หรือ extension ของคำนั้น เช่น คำนาม book จะมีความหมายคือ หนังสือโดยทั่วๆ ไป แต่ถ้ามี noun phrase เช่น this book, my book, few books ก็จะให้ความหมายที่เฉพาะเจาะจงขึ้น this, my, few ซึ่งเป็นคำคุณศัพท์ก็จะเป็น referents ของ book ทำให้ book มีความหมายเฉพาะเจาะจงขึ้น หรือคำ knit เราสามารถอธิบายได้ว่าเป็นคำกริยาเป็นการกระทำของ referent “knitting” ในขณะที่คำ although, under, for, not เป็นคำที่ไม่มี referents คำนามที่เป็นชื่อเฉพาะ (proper names) สามารถเป็น noun phrase ได้โดยไม่ต้องมีคำอื่นใดเป็น referent ชื่อเฉพาะ เช่น Bangkok, Rome เป็นชื่อเมือง ไม่มี referent และชื่อสะพาน London Bridge มีความหมายว่าเป็นสะพานในกรุงลอนดอน จะไม่มีชื่อสะพานนี้อยู่เมืองอื่น โดยสรุปก็คือ London Bridge มีความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง (meaningful)

ข. ทฤษฎีความคิด

เมื่อผู้พูดเกิดความคิด เรียกว่าเกิดมี thought หรือ idea อะไรขึ้นมาสักอย่างหนึ่ง เขาก็จะพูดคำ วลี หรือประโยคออกมา ผู้ฟังได้ยินก็จะคิดตามกับผู้พูดพูด ถ้าเราคิดเองโดยสรุปว่าผู้ฟังควรจะเข้าใจความหมายของสิ่งที่พูดได้ตรงกันก็จะเป็นความเข้าใจที่ผิด เพราะความหมายจะตรงกันได้ ก็ต่อเมื่อผู้พูดและผู้ฟังมีความคิด หรือ ideas ที่ตรงกัน เป็น universal และเป็นมาตรฐานเดียวกัน ทฤษฎีความคิดนี้ จะแตกต่างจากทฤษฎีอ้างอิง เพราะตามทฤษฎีอ้างอิงนั้น morning star คือดาวดวงเดียวกับ evening star แต่ตามทฤษฎีความคิดแล้ว morning star ไม่จำเป็นต้องเหมือนกับ evening star เพราะ morning star เป็นดวงดาวที่เราสามารถเห็นได้ในตอนเช้า แต่ evening star จะพบเห็นได้ในตอนเย็นหรือค่ำ

ทฤษฎีการให้ความหมายด้วยความคิดนั้นจะขึ้นอยู่กับปัจจัยที่ติดอยู่กับความคิดในสิ่งนั้นๆ ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้ความคิดของคนนั้นๆ แตกต่างไป การให้ความหมายของคำก็แตกต่างกันด้วย เช่น เมื่อพูดถึงคำ tablecloth (ผ้าปูโต๊ะ) ในความคิดของคนบางคนอาจนึกถึง 1. ร้านซักรีด 2. คุณน้าที่เคยส่งผ้าปูโต๊ะมาให้ เป็นของขวัญวันเกิด 3. คนรักเก่าที่เคยซื้อผ้าปูโต๊ะให้ 4. เกมหรือการละเล่นบางอย่างที่เราเคยได้รับรางวัลเป็นผ้าปูโต๊ะ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้คือปัจจัยที่ติดอยู่กับความคิดที่มีเกี่ยวกับผ้าปูโต๊ะ ดังนั้นความคิดที่จะนำมาสู่การให้ความหมายของคำอาจขึ้นอยู่กับบุคคล สถานการณ์ เวลา ฯลฯ อีกด้วย มีคำบางคำที่ไม่ได้ให้ความหมายโดยใช้ทฤษฎีความคิดเลย เช่น คำ how, despite, to ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคำที่ให้ความหมายทางไวยากรณ์ คำต่างๆ เหล่านี้ เราไม่มี idea ไม่มีภาพของความคิดที่เกี่ยวพันกับสิ่งเหล่านี้ แต่เราสามารถสร้างนามธรรมของความคิดแทนรูปธรรม ได้ เช่น เรามีความคิดอื่นที่จะสัมพันธ์กับคำ how ว่า คำ how เกิดขึ้นในการพูด การถามอย่างไร ลักษณะความคิดแบบนี้แสดงว่า เรารู้ความหมายของคำ how แล้ว ความหมายนี้จะชี้ให้เห็นว่า ความคิดคืออะไร

Meanings may serve to identify ideas but ideas cannot serve to identify meaning.

ค. ทฤษฎีพฤติกรรม

การให้ความหมายโดยทฤษฎีความคิดนั้นบางครั้งไม่สามารถให้ความหมายตรงๆ ชัดๆ ได้ แตกต่างไปจากพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้ฟัง ที่แสดงว่าเข้าใจความหมายที่ผู้พูดพูดทฤษฎีพฤติกรรมจะแสดงให้เห็นว่า ถ้าการพูดด้วยคำ สำนวน หรือประโยคใดๆ 2 คำ 2 แบบ หรือ 2 ชนิด แล้วทำให้ผู้ฟังแสดงพฤติกรรมตอบเหมือนกันทั้ง 2 ครั้ง แสดงว่าทั้ง 2 คำ ฯลฯ มีความหมายเหมือนกัน

ทฤษฎีการแสดงความหมายโดยพฤติกรรมนี้ น่าจะมีความคล้ายคลึงกับทฤษฎีความคิด แต่จริงๆ แล้วไม่เหมือนกัน ตัวอย่าง การกล่าวคำหรือประโยคบางประโยคที่ใช้ภาษาเดียวกัน แต่ในสถานการณ์ที่ต่างกัน และมีการแสดงพฤติกรรมที่สนองตอบต่างกัน เช่น ในการไปร่วมงานสังสรรค์ที่สนุกสนาน และเอ่ยชมในงานโดยพูดว่า What a nice party! แต่บางครั้งเราก็ไม่พูด แสดงว่าถึงแม้จะมีเหตุการณ์ที่เป็นสิ่งเร้าหรือกระตุ้น

ก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะต้องแสดงพฤติกรรมทางภาษาสนองตอบ ในทางกลับกัน เราอาจจะพูด What a nice party! ในงานสังสรรค์ที่ไม่สนุกเลย แต่เป็นงานสำคัญของเจ้านายจึงต้องพูดเอาใจไว้ ดังนั้นถึงแม้จะมีเหตุการณ์ที่เป็นสิ่งเร้า (stimulus) ต่างกัน ก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะต้องแสดงพฤติกรรมทางภาษา (Linguistic Behavior) ต่างกัน แต่อาจจะมีพฤติกรรมทางภาษาเหมือนกันก็ได้ และในบางเวลาที่ไม่มีความหมายเร้าให้เราพูด เราก็อาจจะพูด What a nice party! ขึ้นมาลอยๆ ในขณะที่อาบน้ำหรือนั่งเล่นที่บ้าน ก็ได้

การโต้ตอบสิ่งกระตุ้น อาจแสดงออกโดยกริยาอาการที่แตกต่างกัน เช่น การตอบโต้คำพูด What a nice party! อาจจะเป็นการพูดประโยค We are delighted you could come แต่ถ้าเจ้าของงานขี้อาย ก็อาจจะแสดงอาการพอใจโดยการยิ้ม หรือ ถ้าผู้ฟังไม่พอใจงานเลี้ยง ก็อาจตอบโต้โดยแสดงอาการแปลกใจ ประหลาดใจ เป็นต้น เราจึงพอสรุปได้ว่าพฤติกรรมโต้กลับเป็นการแสดงความเข้าใจความหมายของสิ่งกระตุ้นได้และพฤติกรรมดังกล่าวจะมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับความหมายที่แท้จริงของคำ สำนวน และเกี่ยวข้องกับความคิด ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นความเกี่ยวข้องที่ซับซ้อนและลึกซึ้ง

Wittgenstein พูดว่า “The meaning of a word is its use in the language.....Don't ask for the meaning ask for the use.”

Saussurian เคยใช้คำว่า “...to specify the meaning is to specify the “value” of the expression.”

ภาษามีบทบาทในชีวิตของเรายังนัก เราใช้ภาษาในการพูดจา ทักทาย ออกคำสั่ง ตั้งคำถามและตอบคำถาม เราใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมาย เราจึงต้องรู้ให้ถ่องแท้ว่า เราจะใช้ภาษาอย่างไร และใช้ภาษาไปทำอะไร (How language is used and what it is used for)

1. Use Theory (Meaning and Use)

การนำภาษาไปใช้หมายถึง การที่คำทุกคำในวลีและประโยคจะมีความสำคัญ และมีส่วนสัมพันธ์ในการให้ความหมาย ไม่ใช่มีเฉพาะคำสำคัญเช่น คำนาม คำกริยา

คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ เท่านั้น คำอื่นๆ เช่น if, for, the (เป็นคำที่ไม่มี referents) ต่างก็มีความสำคัญและให้ความหมายเช่นเดียวกัน คำเหล่านี้เป็นคำที่มีความจำเป็นต้องใช้ (use) คำว่า ใช้ มีความหมายกว้าง เช่น คำ definite article “the” ที่ใช้ในวลี the brown cow จะมีความหมายว่าเป็นวัวตัวเมียสีน้ำตาลตัวนั้น ไม่ใช่ตัวอื่นๆ แต่ถ้าเป็น “the” ในประโยค the brown cow is sick. ก็จะทำให้ความหมายเป็นการบอกเล่าบอกข่าวการเจ็บป่วยของวัว โดยไม่ได้เน้นว่าเป็นวัวตัวไหน เป็นต้น ในวลี fish and chips ซึ่งเป็นอาหารในเมนูอย่างหนึ่ง เราก็จะไม่ได้ยินใครพูดกลับกันว่า chips and fish หรืออาหารอีกเมนูหนึ่งที่เรียกว่า roast beef and yorkshire pudding เราก็จะไม่พูดว่า Yorkshire pudding and roast beef ทั้งหมดนี้เป็นกฎหรือเกณฑ์ หรือทฤษฎีการใช้ภาษา ซึ่งมีความสัมพันธ์กับกฎเกณฑ์ของสังคม

Use Theories แบบต่างๆ

1.1 การนำภาษาไปใช้ ด้วยวิธีการที่ใช้การพิสูจน์ความจริง (Meaning and Verification)

การพิสูจน์ความจริงจะพิสูจน์ได้เป็นถูกผิด (true or false) เช่น การไปที่กรมอุตุนิยมวิทยา หรือยื่นมือออกไปนอกหน้าต่างเพื่อสัมผัสกับฝนว่าตกหรือไม่ หรือความหมายของประโยคบางประโยคที่เกี่ยวข้องกัน หรือแสดงอนาคตกาล ไม่ใช่พิสูจน์ว่าจริงหรือไม่ โดยการนั่งรอเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น หรือประโยค The swimming pool is 25 yards long. เราจะบอกว่า ประโยคนี้มีความหมายเหมือนกันกับประโยค If this swimming pool were five yards longer it would be 30 yards long. ก็ไม่ได้ถึงแม้จะมีการวัดว่าสระนี้ยาว 25 หลากก็ตาม ประโยค 2 ประโยคนี้ก็จะมีความหมายไม่เหมือนกัน ทั้งๆ ที่ได้มีบทพิสูจน์โดยการวัดแล้วก็ตาม

การใช้ประโยคที่มีรูปแบบต่างๆ เช่น ประโยคแบบ if clauses หรือ conditional sentences การใช้แบบ subjunctive mood ฯลฯ จะมีความหมายแตกต่างกันออกไป ดังนั้นการพูดประโยค กับความจริงที่เป็นถูก-ผิดของโลก ภาษา (ประโยค) กับความเป็นจริงของโลก ประโยคอาจจะถูก แต่ความเป็นจริงหรือสิ่งที่เกิดขึ้นอาจจะผิดก็ได้ ดังนั้นทฤษฎีแบบ verification จึงเป็นเครื่องมือในทางตรรกวิทยา เช่น ประโยค God

is good เป็นประโยคที่พิสูจน์ไม่ได้ เพราะไม่สามารถใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์พิสูจน์ได้ แต่บอกได้ว่า เป็นประโยคที่ใช้ภาษาถูกต้องและมีความหมาย ประโยคถูกแต่ความเป็นจริงอาจจะผิดก็ได้

1.2 ความหมายเกิดขึ้นจากการแสดงกริยาอาการในขณะที่ใช้ภาษา (Meaning and Speech Acts)

ทฤษฎีการนำภาษาไปใช้อีกทฤษฎีหนึ่งคือทฤษฎีวิัจจนกรรม (Speech Acts Theory) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ให้ความหมายในขณะที่ผู้พูดเปล่งคำพูดออกมาพร้อมๆ กับการกระทำ ออสติน (Austin, 1962) เป็นผู้ตั้งทฤษฎีการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำพูด และประโยครูปแบบต่างๆ โดยสังเกตจากอากัปกริยาของผู้พูดประโยคนั้นๆ ว่ามีการแสดง action อย่างไร ในขณะที่ตนเองพูด ทฤษฎีนี้จะทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจความหมายของคำพูดหรือข้อความที่ผู้พูดพูดได้เป็นอย่างดี โดยทฤษฎีวิัจจนกรรมนี้จะเป็นการพูดพร้อมการกระทำที่มีความหมายในเชิงของการบรรยาย (describe) การให้สัญญา (promise) การสบประมาทหรือดูถูกดูหมิ่น (insult) การทำการตกลง (agree) และในการวิจารณ์ติชม (criticize) เป็นต้น

Austin (1962) ได้เสนอรูปแบบทฤษฎีวิัจจนกรรม 3 รูปแบบคือ

1. Locutionary act การพูดหรือเปล่งวาจาเพื่อเสนอความหมายที่แน่นอนหรือพูดอีกนัยหนึ่ง รูปแบบวิัจจนกรรมที่เรียกว่า Locutionary act จะเป็นการเปล่งถ้อยคำออกมาพร้อมกับการแสดงกริยาหรือการกระทำที่มีความหมายตามคำพูด หรือเป็นการกระทำที่ทำให้เกิดคำพูดขึ้นมา เช่น การกล่าวถ้อยคำ good morning, goodbye, welcome home พร้อมกับการแสดงกริยาทักทาย การโบกมืออำลา การแสดงท่าเชื่อเชิญตามลำดับ ความหมายที่เกิดขึ้นจากการใช้วลีดังกล่าวข้างต้นจะมีความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้เลย เพราะมีการกระทำที่แสดงความหมายนั้นๆ ออกมาด้วย

2. Illocutionary act หรือ Illocutionary force จะมีความหมายในตัววลีหรือประโยคที่ใช้ หมายถึง พลังหรือการกระทำใดๆ ที่จะทำอะไรก็ได้ในสถานการณ์ใดก็ได้ เช่น good morning มีความหมายใช้ในการทักทาย goodbye ใช้ในการอำลา

หรือการใช้ประโยคบางประโยคที่มีความหมายในเชิงพูดตักเตือน การเดา การทาย เหตุการณ์ล่วงหน้า อาทิ การใช้ประโยค He advised me to shoot her ในความหมายในเชิงเสนอแนะ

3. Perlocutionary act ความหมายจะเกิดขึ้นหลังจากที่ผู้พูดพูดไปแล้ว ความหมายไม่ได้อยู่ในตอนที่พูด หมายความว่า หลังจากที่ผู้พูดพูดไปแล้วจะเกิดอะไรขึ้นหลังจากนั้น ผู้พูดและผู้ฟังจะสนใจว่าอะไรจะเกิดขึ้นหลังจากที่ผู้พูดได้พูดไปแล้ว ลักษณะของการใช้ภาษาแบบนี้มักจะใช้ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ การชักชวน

ตัวอย่าง Speech act ทั้ง 3 ประเภท

Locution : He said to me "Shoot her!"

Illocution : He urged
advised } me to shoot her.
ordered }

Perlocution : He persuaded me to shoot her.

ดังนั้น การใช้ถ้อยคำ Shoot her!, He ordered me to shoot her จะมีความหมายที่แตกต่างกัน และแตกต่างจาก He persuaded me to shoot her ด้วย และ shoot her ก็จะมีผลหรือมีความหมายเท่ากับ hit her with a bullet from a gun

ประโยคแบบ Illocutionary act จะใช้คำกริยาที่มีความหมายบอกให้ทราบ (เตือน, ด่า) ถามให้ตอบ (สัมภาษณ์, ใต้สวน) สั่งให้ทำ (ขอร้อง, ชักชวน, สั่ง) เช่น promise, warn, advise, beg, propose, denounce เป็นต้น

ประโยคต่อไปนี้จะมีความหมายต่างกันตามทฤษฎี Speech Acts

- และ
- 1. I promise to leave.
 - 2. I warn you to leave.
- และ
- 1. I think John will promise to leave.
 - 2. I think John will warn you to leave.

ประโยคบางประโยคที่ใช้ theory of use ในการให้ความหมายแบบทฤษฎีวจนกรรม 3 รูปแบบนี้ อาจให้ความหมายได้ทั้ง 3 แบบในประโยคเดียว เช่น การที่แม่ต้องการให้ลูกหลับโดยใช้คำพูด I'll turn your light off. และให้มีความหมาย 3 รูปแบบ คือ 1. พูดพร้อมการกระทำ (Locutionary act) คือพูด I'll turn your light off. แล้วปิดไฟเลย ความหมายก็คือ “ปิดไฟ” (คำพูดพร้อมการกระทำ) 2. แม่พูดประโยค I'll turn your light off. แต่ไม่ได้ปิดไฟโดยความหมายของประโยคนี้เป็นเพียงคำพูดขู่ หรือเป็นพลังที่จะบังคับให้ลูกหลับได้ ไม่ใช่การปิดไฟจริงๆ ตามภาษาที่ใช้ (Illocutionary act หรือ Illocutionary force) 3. ความหมายของการพูดประโยค I'll turn your light off. มีความหมายเพียงคุณผลจากการที่พูดประโยคนี้ไปแล้วว่า ลูกจะหลับหรือไม่ (Perlocutionary act) ไม่ได้มีความหมายถึงการปิดไฟจริงๆ หรือพูดเพื่อขู่หรือเป็นพลังที่จะบังคับให้ลูกหลับได้ แต่พูดประโยคนี้แล้วรอคุณผลจากการพูดว่าเป็นอย่างไรเท่านั้น

ความหมายที่เกิดขึ้นจากการนำภาษาไปใช้ใน Use Theory นี้ยังมีการใช้ประโยคในลักษณะอื่นๆ เช่น การใช้ประโยค there + verb to be ในประโยค There is a spy in the room. แทนการใช้ประโยค A spy is in the room. เพราะการใช้ประโยค There is a spy in the room. จะมีความหมายในทำนองการเตือนให้รู้ (warning) มากกว่าการบอกข้อความธรรมดา เช่นเดียวกับประโยค A bull is in the field. กับ There is a bull in the field. (ประโยคนี้มีความหมายเป็นการเตือนว่าอาจจะมีอันตรายจากวัวตัวนั้นก็ได้อีก)

ประโยคบางประโยคที่มีความหมายแสดงพลังในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เรียกว่า Illocutionary force เช่น การกล่าวประโยค

I promise you that I'll be there.

I bet you she'll fall over.

I agree that I was wrong.

ประโยคแบบนี้ Austin ได้ให้เหตุผลเพิ่มเติมว่า เขาไม่สามารถพูดได้ว่าประโยคเหล่านี้ถูกหรือผิด เพราะการกล่าวประโยคแบบนี้ไม่ใช่การอธิบายหรือการบรรยาย แต่

เป็นการกล่าวในเชิงสัญญา ตกลง ทำพินัน ฯลฯ ประกอบลักษณะท่าทาง แต่ถ้าเป็นประโยคที่ไม่ได้พูดพร้อมการกระทำ ก็จะเป็นลักษณะในเชิงของการบอกเล่า บรรยาย อธิบาย ฯลฯ เช่น

He promised her that he would be there.

She bet you that she would fall over.

They agree that I was wrong.

ในครั้งแรก Austin ได้เสนอแนะลักษณะประโยคแบบหนึ่งซึ่งเป็นการพูดข้อความที่มีความหมายพร้อมกับการกระทำที่เรียกว่า Performative Sentences ซึ่งเป็นการพูดเสนอเรื่องราวที่มีใช้การเสนอข้อความที่เป็นจริงหรือเท็จ แต่เป็นการพูดข้อความที่เป็นส่วนหนึ่งของการกระทำ เช่น ประโยค I name this ship Queen Elizabeth. I bet you one pound it will rain heavily this evening. โดยพูดพร้อมกับการแสดงท่าทาง (perform) โดยในขณะที่พูดประโยคแรก อาจแสดงท่าทางในการประกาศตั้งชื่อเรือ หรือในประโยคที่สอง อาจหยิบเงิน 1 ปอนด์ยื่นให้ผู้ฟังก็ได้ ประโยคที่เรียกว่า Performative จะมีลักษณะโครงสร้างมีประธานเป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 1 ทั้งเอกพจน์ I หรือพหูพจน์ We มีคำกริยาที่แสดงปัจจุบันกาล และคำกริยาจะมีความหมายบ่งบอกการกระทำที่มีความหมายในเชิง apologize, thank, name, censure, congratulate, welcome, approve, warn หรือในประโยคอื่นๆ ที่ให้ความหมายในทำนอง เตือน ให้สัญญา ฯลฯ ก็จะเรียก Informative ได้ เช่น There is a bull in the field. จะมีความหมายในทำนองเตือน และ I shall be there. จะมีความหมายในเชิงการให้สัญญา และ Austin นี้เองที่ เป็นผู้วิเคราะห์ประโยค Performative ชนิดต่างๆ เป็นทฤษฎีวัจนกรรมทั้ง 3 รูปแบบ โดยชี้แจงว่าประโยค Performative จะมีลักษณะกำหนดความหมายและเป็นแบบแผนพิสูจน์ได้ง่าย แต่ประโยค Speech Acts มีลักษณะที่แตกต่างออกไป ประโยควัจนกรรมทั้ง 3 รูปแบบ อาจถูกกำหนดด้วย Performative verbs อาทิ warn, promise แต่ก็ไม่นั่นอน บางครั้งอาจไม่มีคำกริยาเหล่านี้อยู่ในประโยควัจนกรรมก็ได้ เช่น ประโยค I warn you...กับประโยค There is a bull in the field. ก็เป็นประโยค warning ชนิด Illocutionary act ทั้ง 2 ประโยค

2. Meaning and Truth (ความหมายและความเป็นจริง)

ทฤษฎีนี้จะตอบคำถามได้ว่า การให้ความหมายจากคำและประโยคที่ผู้พูดกล่าวจะเป็นความเป็นจริงหรือไม่ การให้ความหมายจะต้องมีความสัมพันธ์กับความเป็นจริงของโลกด้วยหรือไม่

เช่น เมื่อเราพูดว่า Snow is white. ประโยคนี้มีความหมายตรงกับความเป็นจริง เพราะหิมะมีสีขาว แต่ถ้าประโยค The moon is made of cheese. ประโยคนี้ถูกแต่ความหมายไม่เป็นความจริง

ประโยค Someone is rich and happy.

Shipowners are rich.

ความหมายของ 2 ประโยคนี้จะดูที่ truth condition ได้หรือไม่ คำตอบคือไม่ได้ เพราะ rich กับ happy ไม่ synonymous กัน คนที่ rich ไม่จำเป็นต้อง happy เสมอไป หรือ shipowners ก็ไม่จำเป็นต้อง rich เสมอไป ดังนั้น Theory of truth อาจจะใช้เป็น Theory of meaning ได้ ถ้ามีการใช้ประโยคแบบ Snow is white. แต่จะใช้กับประโยคในทำนองเดียวกับ Snow is white means that grass is green. ไม่ได้

การให้ความหมายโดยดูจากความเป็นจริงนั้น ตามทฤษฎีแล้วทำไม่ได้ในการใช้ภาษาหลายๆ แบบ โดยเฉพาะการใช้นามวลีแบบต่างๆ เช่น the morning star และ the evening star เราจะอ้างถึงดาวดวงเดียวกัน เรียกว่ามี referent เดียวกัน แต่ความหมายต่างกัน เพราะ the morning star จะเกิดขึ้นตอนเช้า แต่ the evening star จะเกิดขึ้นตอนเย็น

สรุป เราสามารถให้ความหมายของคำศัพท์ ส่วนต่างๆ ได้โดยดูจากความเป็นจริง แต่ไม่ใช่ความเป็นจริงไปทั้งหมด

3. Meaning and Necessity (หรือ necessary truth)

บางครั้งเราอาจให้ความหมายของคำ ส่วนๆ ได้โดยดูจากความจำเป็นที่จะต้องให้ความหมายแบบนั้น เช่น ถ้าประโยค 2 ประโยคมี truth value ที่เหมือนกัน หิมะมีสีขาว หญ้ามีสีเขียว Snow is white. Grass is green. จึงน่าจะมี ความหมายถูกต้องได้

4. Meaning and Analyticity (การให้ความหมายโดยการแยกแยะวิเคราะห์)

การให้ความหมายแบบนี้ไม่ได้มีสาระ หรือความหมายเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏ หรือสิ่งที่เรารู้ได้โดยการสัมผัส และเป็นข้อความที่ไม่อาจทดสอบได้ด้วยประสบการณ์ แต่สามารถพิสูจน์ได้ว่าถูกต้องเป็นความจริงหรือไม่ โดยอาศัยกฎของตรรกวิทยา โดยดูว่าข้อความเหล่านั้นถอดออกมาจากข้อความที่มีการวิเคราะห์แบบง่าย ๆ หรือไม่

- เช่น
1. Every man is five feet tall.
 2. Everybody is human being.

ในตัวอย่างประโยคที่ 2 Everybody is human being. (คนทุกคนเป็นมนุษย์) ความหมายหรือข้อความแบบนี้มิได้ให้ผู้ฟังทราบอะไรเกี่ยวกับคน เหมือนกับข้อความที่ว่า “คนทุกคนมี 2 ตา 2 เท้า 1 หัว” หรือ อาจจะพูดว่า “วัตถุหรือสิ่งใดก็ตามที่มีสีแดงจะเป็นสิ่งที่มีสี” ข้อความหรือความหมายในลักษณะนี้ ไม่ได้ให้ความหมายที่เป็นประสบการณ์ของผู้พูดที่เป็นข้อเท็จจริงข้อความแบบนี้จึงมักใช้ในวิชาวิเคราะห์ต่าง ๆ เช่น คณิตศาสตร์ หรือเรขาคณิต กล่าวคือ เราใช้ข้อความแบบนี้เพื่อแสดงความหมายว่า เป็นที่ตกลงรับรู้อันว่าสัญลักษณ์อย่างหนึ่งมีความสัมพันธ์กับความหมายของสัญลักษณ์อีกอย่างหนึ่งอย่างไร

เช่น Two times two is four. เป็นลักษณะข้อความแบบวิเคราะห์ซึ่งแตกต่างจากประโยคที่มีความหมาย ถึงการเอาของสองสิ่งมารวมกับอีก 2 สิ่งรวมเป็น 4 ซึ่งมีความหมายในลักษณะของประสบการณ์ และข้อสำคัญคือ ในการให้ความหมายนั้นจะต้องไม่ให้ความหมายโดยการรับหลักฐานที่ได้จากประสบการณ์มาคัดค้านข้อความแบบวิเคราะห์ เพราะข้อความแบบนี้เป็นเรื่องของสัญลักษณ์ที่มีประโยชน์เป็นเครื่องมือทางตรรกวิทยาช่วยให้เราคิด แม้ว่าความจริงของข้อความ มิได้อยู่ที่ประสบการณ์ของเรา แต่ข้อความเหล่านี้จะช่วยให้เราเปลี่ยนความรู้แบบประสบการณ์อย่างหนึ่งไปสู่อีกอย่างหนึ่งได้ เช่น ความหมายในวิชาคณิตศาสตร์ และข้อความแบบวิเคราะห์ยังไม่ต้องมี

ความเป็นจริงในข้อความเสมอไป

เช่น Two times two is Five.

ความหมายไม่จริง ไม่ตรงตามสูตรขัดแย้งในตัวเอง

5. The meaning of nonassertive sentences (ประโยคที่ไม่มีความหมายที่เป็นความจริงปรากฏ)

ประโยคแบบ nonassertive sentences (ประโยคที่ไม่มี Truth condition มาเป็นส่วนให้ความหมาย) ได้แก่ ประโยค Imperative sentences (ออกคำสั่ง) interrogative sentences (ประโยคคำถาม) และประโยคบอกเล่า (declarative) บางชนิด ประโยคชนิดนี้จะมี ความหมายที่แสดงถึง order, request, ask questions เป็น ประโยคที่ไม่มีข้อความชัดเจน เพราะไม่มีสิ่งที่เป็นความจริง (Truth condition)

Nonassertive sentences

1. Make sure that John wears his boots.
2. Do you make sure that John wears his boots?
3. I command that the green vase broke yesterday.
4. I advise you to walk the dog.
I bet you will walk the dog.
5. I order you not to touch the apple pie.
6. I forbid you to touch the apple pie.

ประโยคเหล่านี้ ถ้าพิจารณาในด้านความหมายจะไม่มี truth value และความหมายที่แท้จริงของประโยคเหล่านี้แฝงอยู่ในส่วนที่เป็น declarative sentence

6. คำศัพท์และการสร้างภาพ (Image Theory of Meaning)

การให้ความหมายของคำศัพท์ บางครั้งคำคำเดียวอาจให้ภาพของความหมายมากกว่า 1 ภาพ หรือในบางครั้ง คำ 2 คำอาจให้ภาพทางความหมายที่เหมือนกันก็ได้ เช่น วลี a tired child 1. อาจให้ภาพของความหมายเป็นเด็กหญิงหรือเด็กชายมีกิริยา

ท่าทางนั่งอย่างเหนื่อยอ่อนเปลี้ยเกือบหลับ หรือ 2. เป็นภาพเด็กกำลังร้องไห้และกระต๊อบเท้า ดังนั้น ถ้าคำหรือวลีหนึ่ง ๆ ให้ภาพเป็นความหมายมากกว่าหนึ่งความหมายจะเป็นคำที่กำกวมสับสน อย่างไรก็ตาม ทฤษฎีการสร้างภาพทางความหมายนี้ จะทำให้เกิดคำ วลี ที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายกัน (Synonymy) ได้ ดังนั้น ภาพเด็กกำลังกระต๊อบเท้าและส่งเสียงร้องจะมีความหมายเท่ากับ a tired child, an unhappy child หรือ an angry child บางครั้งเราอาจเรียกว่าเป็น a future tyrant ก็ได้ ทฤษฎีการให้ภาพของความหมายหนึ่ง ๆ อาจแตกต่างกันไปแล้วแต่โอกาส ประสบการณ์หรือความรู้เดิมของบุคคลนั้น ๆ เช่น การสร้างภาพของความหมายของคำ lecture ของคนที่เคยเป็นนักศึกษามาแล้ว หรือคนที่เป็นครู อาจารย์ ก็จะมองภาพ lecture มีผู้พูดและผู้ฟังจำนวนหนึ่งกำลังนั่งจ้องมาที่ผู้พูดหรือผู้สอนซึ่งยืนอยู่ข้างหน้าพวกเขา แต่สำหรับบุคคลที่ไม่เคยเป็นนักเรียน นักศึกษา ครู อาจารย์ ภาพความหมายของคำ lecture จะแตกต่างกันไปจากบุคคลแรก เช่น อาจมองภาพความหมายของคำ lecture เป็นบุคคลใดบุคคลหนึ่งกำลังพูดไปมาอย่างน่าเบื่อ และถ้าบุคคล 2 ประเภทนี้มานั่งถกเถียงกันด้วยความหมายของคำ lecture ก็จะสนทนากันไม่ได้ เพราะภาพความหมายของคำ lecture เป็นภาพที่ต่างกันเสียแล้ว และยังจะอธิบายให้ concept ของคำ lecture ต่างกันอีกด้วย และคำบางคำก็ไม่สามารถให้ภาพของความหมายได้ เช่น คำที่ทำหน้าที่ทางไวยากรณ์ (form words) อาทิ and, or, because

7. ความหมายและความคิดรวบยอด (Meaning and concepts)

กลุ่มคำในข้อต่อไปนี้เป็นคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน เป็นแนวเดียวกัน หรือเรียกได้ว่าเป็นคำที่มี concept เดียวกัน

1. criticize, praise, accuse, assess, blame, reprimand
2. angry, happy, calm, pleased, annoyed, upset
3. mother, uncle, aunt, grandparent, nephew, cousin
4. have, give, lend, borrow, rent, hire

8. การวิเคราะห์ความหมายโดยการแยกส่วนประกอบของความหมาย (Componential Analysis)

การหาความหมายที่แท้จริงจาก concept หนึ่ง ๆ จะต้องใช้วิธีวิเคราะห์แบบ Componential Analysis โดยพยายามวิเคราะห์แต่ละส่วนของคำหรือวลีนั้นออกให้หมด จึงจะได้ความหมายที่แท้จริงและสมบูรณ์ของคำนั้น ๆ อาทิ คำ spinster เอามาแยก ส่วนให้ละเอียดว่ามีความหมายอะไรบ้าง ก็จะนำมาแยกได้ดังนี้

spinster = female, never married, adult, human

และถ้าจะหาความแตกต่างทางด้านความหมายของคำ 2 คำ เช่น ระหว่างคำ mother กับ aunt ก็จะได้ความหมายว่าเป็น female เหมือนกัน แต่ต่างกันว่า mother เป็น parent of...

ความแตกต่างระหว่างคำ murder กับ kill ถ้าใช้ componential analysis ก็จะแยกแยะความหมายให้เห็นแตกต่างกันดังนี้

murder	จะมี intention (มีการวางแผนฆ่า)
	มี causation (มีสาเหตุที่ทำให้เกิดการฆ่า)
	มี death (มีการตายเกิดขึ้น)
kill	มี causation
	มี death
	มีหรือไม่มี intention

ในการพิจารณาความหมายของคำโดยดูจาก components นั้น จะเกี่ยวข้องกับ การให้ความหมายแบบ proportional relationship ของคนและสัตว์โลกทุกประเภท ซึ่งจะมีการแบ่ง proportion ออกเป็น 3 ส่วนด้วยกัน คือจะมีคำที่แสดง เพศหญิง- เพศชาย-และลูก เช่น

man - woman - child

bull - cow - calf

ram - ewe /yu/ - lamb

boar - sow /sau/ - piglet

กลุ่มคำทั้ง 3 ส่วนนี้ เราจะรู้ความหมายได้อย่างสมบูรณ์ ถ้าเราแยกส่วนประกอบย่อยลงไปอีกเป็น

1. male or female
2. adult or non-adult
3. human or non-human
4. bovine (resembling ox or cow)
ovine (resembling sheep)
porcine (resembling swine)

เช่น เราสามารถแยกความหมายของ cow เป็น female - adult - non-human - bovine แต่คำบางคำในกลุ่มเดียวกันนี้ ก็ไม่สามารถแยก male, female กับ adult และ non-adult ได้ เช่น คำ man, woman, boy, girl

การวิเคราะห์โดยการแยกส่วนประกอบทางความหมายของคำที่เรียกว่า Componential Analysis จะทำให้เราสามารถให้คำจำกัดความของคำต่างๆ ได้ถูกต้อง โดยแยกออกเป็นส่วนย่อยๆ ดังได้กล่าวมาแล้ว เช่น

boar = porcine, male, adult

แต่ก็ยังมีสิ่งที่อธิบายไม่ได้ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในบทก่อนๆ ว่า คำนามบางคำในกลุ่มคำเหล่านี้ไม่มีคำแยกให้เห็นระหว่าง male - female - young เช่น คำ elephants, giraffes, rhinoceroses และต้องใช้คำที่แสดงเพศหญิง เพศชาย และลูกของสัตว์บางประเภทมาเป็นส่วนขยาย เช่น อาจจะใช้ male elephant, female elephant, young elephant หรือ อาจจะใช้ bull elephant, cow elephant และ elephant calf

ดังนั้น ความหมายของคำอาจแยกเป็นองค์ประกอบทางความหมายได้โดยแยกออกเป็นความหมายย่อยๆ หลายความหมาย ซึ่งอาจรวมความหมายย่อยๆ เข้าเป็นหนึ่งความหมายใหญ่ (word meaning) ได้ การใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์ความหมายแบบ componential analysis จึงทำให้รู้ nature of meaning ได้